

THE JAN KOCHANOWSKI UNIVERSITY

II INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
**THE MODERN ECONOMIC RESEARCH:
THEORY, METHODOLOGY, PRACTICE**

September 27th, 2019

Proceedings of the Conference

**Kielce, Poland
2019**

Organising Committee

Andrzej Pawlik	Professor, dr hab., Head of the Institute for Entrepreneurship and Innovation, State University of Jan Kochanowski, Poland.
Paweł Dziekański	dr., Professor, State University of Jan Kochanowski, Poland.
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Department of Personnel Management and Labour Economics Zhytomyr State Technological University, Ukraine.
Rita Bendravičienė	Dr. of Management and Administration, Associate Professor, Dean of Faculty of Economics and Management, Vytautas Magnus University, Lithuania.
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova.
Martina Diesener	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Economics and Management Science, Universität Leipzig, Germany.
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.
Shaposhnykov Kostiantyn	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea Research Institute of Economy and Innovation, Ukraine.
Yuliana Dragalin	Ph.D, Dr. of Economics, As. Professor, Dean of Faculty of Economic Sciences, Free International University, Moldova.

II International Scientific Conference The Modern Economic Research: Theory, Methodology, Practice: Conference Proceedings, September 27th, 2019. Kielce, Poland: Baltija Publishing. 156 pages.

Гросул В. А., Чатченко О. Є. ІНТЕРГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ БІЗНЕС-МОДЕЛІ ПІДПРИЄМСТВА РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	38
Дьяченко Ю. В. ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ.....	41
Залунина О. М. ВЕКТОР РАЗВИТИЯ СТРОИТЕЛЬНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ	43
Копча Ю. Ю. МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	45
Кравцов О. О. «ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ» ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВА	48
Кулик В. А., Мілька А. І. УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ В КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ.....	51
Лагодієнко В. В., Лагодієнко Н. В. РОЛЬ ДОМОГОСПОДАРСТВ В СТАЛОМУ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА В УМОВАХ ВІДКРИТОСТІ ЕКОНОМІКИ	54
Leonova Y. O., Bondar A. S. MANAGEMENT OF COSTS AS A PART OF MODERNIZATION OF ENTERPRISE MANAGEMENT	57
Мірай Н. Б. КОРПОРАТИВНІ ІННОВАЦІЇ В УДОСКОНАЛЕННІ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ	59
Nagornyı Ye. I. USE OF MARKETING TESTING PROCEDURE FOR EVALUATION OF MARKET PROSPECTS OF PRODUCT INNOVATIONS	61
Петровська О. М., Даниско Ю. І. ОПТИМІЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	63
Сотник А. А. ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ КОМПЛЕКСНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	67
Турленко Н. В., Алексєйчук О. О. МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ	70
Уніят Л. М. ІННОВАЦІЇ ТА ТЕХНОЛОГІЧНІ УКЛАДИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО БІЗНЕСУ В ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	73
Царук Д. С. РАННІЙ МОНІТОРИНГ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ	76
Шевчук Ю. І., Васьків О. М. ІТ-РИЗИКИ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З БІЗНЕС-РИЗИКАМИ.....	78
INNOVATIVE STRATEGIES FOR THE FORMATION AND USE OF HUMAN CAPITAL	
Prodius O. I. SOCIAL ADAPTATION OF DISABLED PEOPLE'S IN THE CONTEXT OF INCLUSIVE ECONOMIC DEVELOPMENT	83

January Supplement, pp. 37-48. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/247874534>

9. Kitindi E.G., Magembe B.A.S. and Sethibe A. Lending Decision Making and Financial Information: The Usefulness of Corporate Annual Reports to Lenders in Botswana / E.G. Kitindi , B.A.S. Magembe and A. Sethibe // The International Journal of Applied Economics and Finance, 2007, vol. 1(2), pp. 55-66. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scialert.net/fulltextmobile/?doi=ijaef.2007.55.66>

Турленко Н. В., к.е.н., докторант

*Одеська національна академія харчових технологій
м. Одеса, Україна*

Алексейчук О. О., здобувач

*Міжнародний університет бізнесу і права
м. Херсон, Україна*

МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ

Питання інвестування аграрної сфери не можна розглядати поза та державним регулюванням інвестиційної діяльності, яке є визначальним для розвитку сучасної економіки. В умовах економічної кризи ці питання набувають особливої актуальності.

Об'єктивна необхідність державного регулювання аграрної сфери України зумовлена різноманітністю природно-кліматичних умов, які потребують страхування діяльності аграрних товаровиробників; нестійкістю цін та доходів у сільськогосподарському виробництві; їхньою залежністю як від природних факторів, так і від кон'юнктури ринку; непривабливістю інвестування сільського господарства в силу повільного обороту капіталу та відтворювального процесу; сезонністю виробництва; великим виробничим ризиком; особливостями формування соціальної інфраструктури села тощо [1].

На інвестиційний процес в аграрній сфері впливає низка чинників. На одні товаровиробник може безпосередньо впливати, а інші обумовлені зовнішніми обставинами та умовами і не залежать від товаровиробника. Так до чинників, залежних від товаровиробника, відносяться врожайність сільськогосподарських культур і продуктивність худоби; вибір об'єкту першочергового інвестування; спеціалізація і концентрація виробництва; технологія виробництва продукції; характер інвестицій та вибір джерела фінансування інвестицій; рівень продуктивності праці і собівартість продукції. На дані чинники виробник може впливати впродовж виробничого процесу і планувати інвестиції на перспективу [2].

Серед чинників, які не залежать від товаровиробника можна виділити наступні: ціни на сільськогосподарську продукцію і продукцію промислового виробництва; заміна кон'юнктури цін на світовому ринку названої продукції; відсоткова ставка за користування кредитом; інфляційні процеси; сезонність виробництва сільськогосподарської продукції тощо.

За макроекономічне сприяння інвестиційної діяльності відповідає система органів державної влади, у розпорядженні якої є важелі прямої дії у вигляді централізованих державних капітальних вкладень в об'єкти загальнодержавного значення, розвиток державного сектора економіки, так і непрямі засоби регулювання інвестиційного середовища за рахунок грошово-кредитної, бюджетної (фінансування окремих загальнодержавних програм стратегічного характеру, дотації, субсидії тощо), антимонопольної та амортизаційної політики [3].

Як основну причину кризи сільськогосподарського виробництва багато економістів називають, перш за все, ослаблення ролі державного регулювання і підтримки агропромислового комплексу. Загалом у розвинених країнах, навпаки, посилюється значення державної підтримки агропромислового комплексу. Витрати на реалізацію аграрної політики у вигляді прямої і непрямой підтримки постійно зростають, як це стверджує практика країн-ЄС.

На нашу думку, державне регулювання в аграрній сфері не повинно носити характер постійних фінансових ін'єкцій, починаючи із надання програмних інвестиційних ресурсів і закінчуючи забезпеченням поточної виробничої діяльності. З метою стимулювання інвестиційної активності на державному рівні необхідно перейти від повного бюджетного фінансування інвестиційних проектів і програм до переважно пайової участі в їх реалізації; здійснювати лише пріоритетне фінансування розробок та інноваційних технологій; застосовувати адресний метод інвестиційних вкладень і пільгового кредитування окремих підприємств, які можуть забезпечити їх окупність і прибутковість. До формування інвестиційної політики в аграрному секторі слід підходити комплексно і системно, про що свідчить на певному етапі досвід країн із перехідною економікою (Польщі, Словенії та ін.), які приділяють значну увагу інвестиційному процесу.

Незаперечним є той факт, що лізингові механізми в аграрній сфері повинні розвиватися. Вони допоможуть вийти із складної економічної ситуації, коли промисловість не готова надати аграрному сектору сучасну надійну техніку за прийнятними цінами, без якої техніки неможливо виробляти дешеву і якісну продукцію.

Одним з напрямів активізації інвестиційної діяльності у сільському господарстві розвинутих країн є стимулюючий механізм оподаткування, який включає податки на прибуток (чистий дохід) корпорацій; нерухомість, зокрема землю; капітал, що інвестується, або приріст основного капіталу; додану вартість; соціальне страхування найманої робочої сили та акцизи. Не дивлячись на такий широкий перелік, сумарно ці податки складають від 2,5 до 6% всіх фермерських витрат, із яких близько половини припадає на два податки: з прибутку і на нерухомість [4, с. 61].

Великого значення набуває проведення антимонопольної політики, яке доцільне не тільки у галузях, які є природними монополіями, а також відносно галузевих і локальних монополістів, що постачають продукцію для сільськогосподарських підприємств і тих, що купують у них [5, с. 106]. На нашу думку, в умовах України антимонопольна політика повинна запобігати подальшій монополізації в суміжних з аграрним виробництвом галузях. У цій ситуації доцільні тактичні заходи з реального обмеження прибутковості підприємств-монополістів (зокрема, сировинного і заготівельного характеру)

через встановлення ними справедливих максимальних відпускних і мінімальних закупівельних цін. Тут, звичайно, слід розробити критерії віднесення посередницьких і переробних підприємств до категорії монополістів, а також розрахувати обґрунтоване співвідношення між закупівельними і відпускними цінами у кожному окремому випадку [4, с. 112].

В основу державного регулювання інвестиційної діяльності в агропромисловому комплексі України мають бути покладені принципи активно-пасивного державного регулювання, вираженого в основному у державній фінансовій підтримці підприємств сільського господарства і машинобудування для аграрної сфери, ціновій, антимонопольній, амортизаційній політиці, розвитку інфраструктури аграрного ринку, становленні іпотечних відносин тощо [6]. Загальну основу та практичну успішність наслідків державного регулювання залучення інвестицій в аграрну сферу спроможний забезпечити сприятливий інвестиційний клімат.

З метою формування сприятливого інвестиційного клімату в аграрній сфері необхідно забезпечити досягнення стабільної економічної і політичної ситуації; розробку науково-обґрунтованої стратегії ринкового реформування; наявність відповідної законодавчої бази. Забезпечити слід реальну пріоритетність розвитку сільського господарства та агропромислового виробництва; дієве функціонування інфраструктури аграрного ринку; подолання інфляційних процесів та корумпованості і тінізації економічної сфери. Важливими кроками в цьому напрямку буде стримування росту зовнішнього державного боргу і проведення реструктуризації виплат з його обслуговування; встановлення чітких механізмів регулювання міжнародної інвестиційної співпраці; посилити активність регіональної політики; створити сучасне інформаційно-методичне забезпечення здійснення інвестиційної діяльності.

Література:

1. Лагодієнко Н. В. Дослідження регіональних особливостей розвитку інвестиційних процесів в агропромисловому виробництві. Бізнес-навігатор. – 2011. – № 1. – С. 95-99.
2. Задихіна О.Є. Основні засади інвестиційної діяльності підприємств АПК: дис. кандидата екон. наук : 08.00.04 / Задихіна Олена Євгенівна. – Х., 2010. – 194 с.
3. Ланченко Є.О. Формування і реалізація інвестиційної політики в аграрному секторі економіки України / Є.О. Ланченко // Агроінком. – 2005. – № 11-12. – С. 59–64.
4. Плеханов Д.О. Наукове забезпечення державного управління агропромисловим виробництвом в Україні: дис. доктора екон. наук : 25.00.02 / Плеханов Дмитро Олександрович. – К., 2010. – 475 с.
5. Левченко Н.М. Принципи державного регулювання інвестиційного розвитку АПК в умовах інтеграції до Європейського простору / Н.М. Левченко // Агросвіт. – 2009. – № 11. – С. 36-42.
6. Ковальов В.В. Державне регулювання інвестиційної діяльності в умовах ринкового розвитку аграрної сфери: дис. ... кандидата екон. наук : 08.01.01 / Ковальов Віталій Валерійович. – Дніпропетровський держ. аграрний ун-т. – Д., 2005. – 232 с.